

ГАРВАНЪ ГРАЧИ НА КОМИНЪ ДЪЛБУШКО ЛАПА МЛИНЪ...

Тракъ-тракъ-тракъ-тракъ! Га-га-га-га!

Господа, и сега продължава тонфилмътъ „Гарванъ грачи“. Видѣхме, какъ ранениятъ Магарини лудо тича и носи на гърба си леля Дана дебелана и чича Лича.

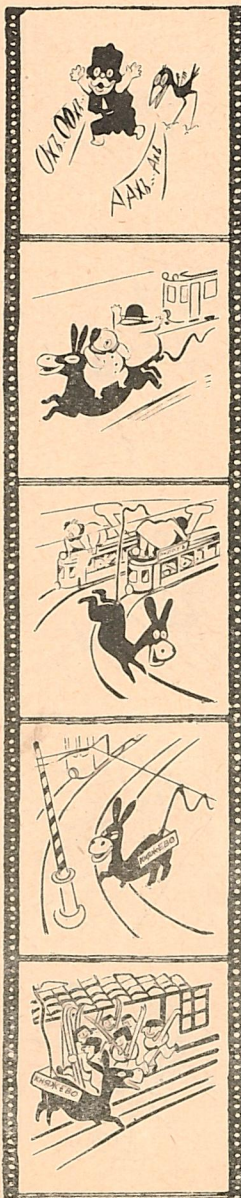
А бай Мулешко завика подиръ него:

— Запри се, Магаринчо! Простиме, братко мили!

А Гарванчо добави:

— Запри се! И прости на бай Мулешка. Той, безъ да иска, съсъ ножа по гърбеца те засегна. Стана грѣшка! Прости го ти сега! Га-га! При насъ ела!

Но кой ти чува? Магарини гърлището надува и съ тежкия товаръ все тича, тича... Най-после кой знае какъ между два княжевски трамвая се намѣри. Единиятъ отива, а другиятъ се връща. И Магарини съсъ сила всемогъща отхвърли

върхъ колитѣ и леля Дана и чича Лича, па плю си на петитѣ и почна по релситѣ да тича. И както размахваше опашка, съ желѣзни вждици на края, опашката о жититѣ се хваща. И Магарини полетява съсъ по-голъма скоростъ отъ трамвая.

— Зъръ-зъръ-зъръ! — лети къмъ Княжево и никжде не спира. Ала дружина скъорска го съзира и викъ надава:

— О, Магарине, ти ли си? Спри, спри, спри! И въ Княжево ни отнеси! Тамъ шанцата ще осветиме и съ скокове юнашки ще придобиемъ славно име!

— Стой! — извика Магарини. — Качете се, та да вървиме!

Но въ тоя мигъ се чу и бай Мулешковиятъ викъ:

— Магарине, Магарине! Почакай малко! И насъ съсъ Гарча покачи ни!